

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Asuman Susam

Geç'mişim

EVEREST

ŞİİR

EVEREST

2303

ASUMAN SUSAM

İzmir doğumlu. Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü bitirdi. Yüksek lisansını aynı üniversitenin İletişim Fakültesi Radyo TV Sinema Anabilim Dalı'nda "Toplumsal Bellek ve Belgesel Sinema" çalışmasıyla tamamladı. İlk şiiri *Milliyet Sanat Dergisi*'nde yayımlandı. O günden beri şiirleri, edebiyat incelemeleri, makaleleri, sinema yazıları çeşitli dergi ve ortak kitaplarda yer almakta. 2016'da ilki sunulan Ruhi Su Şiir Ödülü'ne *Kemik İnadı* kitabıyla değer görüldü. Şiirleri İngilizce, Fransızca, Farsça, İspanyolcaya çevrildi. Farklı uluslararası mecralarda dergi ve antolojilerde yayımlandı.

Şiir: *Bir Unutuş Olsun* (1995), *İhtimal ki Aşk* (2001), *Susunca Sen* (2008), *Dil Mağarası* (2012), *Kemik İnadı* (2015), *Plasenta* (2018).

İnceleme: *Yangın Yıllarından Nida'ya Ahmet Telli Şiiri* (2010), *Toplumsal Bellek ve Belgesel Sinema* (2015), *Açıklığa Doğru* (2021).

Derleme: *İncelikler Tarihi Gülten Akın Şiiri* (2022, Duygu Kankaytsın ile).

ASUMAN SUSAM

GEÇ’MİŞİM

SUSUNCA SEN
İHTİMAL Kİ AŞK
BİR UNUTUŞ OLSUN

—
Yayın No 2303
Ş  r 116

Geç'mi im
Asuman Susam

Editör: Sevdag l Kasap
Kapak Tasarımı: Kardelen Ak am
Sayfa Tasarımı: Ceyhun Aydı

  2023, Everest Yayınları
Kaynak belirterek yapılacak kısa alıntılar dışında
hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. Basım: Ocak 2023

ISBN 978-605-185-929-3

Sertifika No: 43949

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık
Matbaa Sertifika No: 45099
Çiftehavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8
Bayrampaşa/ stanbul
Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

EVEREST YAYINLARI

Ticarethane Sokak No: 15  a alo lu/ STANBUL
Tel: (0212) 513 34 20-21 Faks: (0212) 512 33 76
e-posta: info@everestyayinlari.com
www.everestyayinlari.com
www.twitter.com/everestkitap
www.facebook.com/everestyayinlari
www.instagram.com/everestyayinlari

Everest Yayınları, Alfa Yayın Grubu'nun tescilli markasıdır.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

GEÇ'MİŞİM

İçindekiler

Sunuş • 11

SUSUNCA SEN • 13

beyaz koridor

nihavent sandık • 16

annesine dargın • 18

ay tutulması • 20

tereddüt gülleri • 22

saklanan • 24

ispanyolet • 26

beyaz koridor • 28

buzlucam • 30

ağır damla • 32

su'ya kanmak • 33

yolculuklara • 35

yol • 37

kim aldırır bizim yorgunluğumuza • 39

renk'ahenk • 41

kırmızı • 42

yeşil • 43

mor • 44

tekinsiz gölgeler

ormanın cinleri • 48

tenha avlu • 50

demler • 52

kuytu bir uyku • 54

peri • 56

koyak • 58

taşra sıkıntısı • 60

ah! • 62

evi özlüyor • 64

arzunun buzul çağı

incelikler şiiri • 68

aşk'ım • 70

aşkın halleri • 72

aşkın sözcükleri • 74

lesbos'un çakılları • 75

susunca sen • 77

vertigo • 79

melekler kalıyor • 81

arzunun buzul çağı • 83

aşk cinayeti • 85

meleğin gülüşü • 87

kurtlarla koşan kadınlar • 89

lotus • 91

üç dolgu bir kafes • 93

fısıltı • 96

İHTİMAL Kİ AŞK

ihhtimal ki

devriye • 102

afazi • 108

yıkanmak istemeyen çocuklar olalım • 111

devriâlem • 114

ayışık ırmağı • 116

uçmak • 118

meyyale • 120

sargın bir zambak • 124

sarmaşık güller • 127

doğu masal • 131

rüzgârın ıslığı • 134

güneşli ada • 138

yaz alevi • 140

ihhtimal ki aşk • 142

arayışlar

arayışlar • 146

BİR UNUTUŞ OLSUN

geç'mişim • 161

su sesi bir hüzn • 166

- bir anka, ağlaması ölmeye benzer • 168
- küskün • 171
- aşk biter • 173
- sevdakarasından duraksız yolculuklar • 175
- bir gün daha • 178
- korgün • 180
- yaşamınıza bir dağ çiçeği hüznün • 182
- yarındır yalansız yolculuklar • 185
- gündökümü • 188
- gözlerim gölgesi aşkın • 190
- yangı • 192
- aşkların eskitilmiş tarihinden • 195
- hüznün gölgesi • 199
- aşka göçebe • 201
- kuşkonmaz • 203
- mayıs sürgünü • 206
- deccal • 209
- kirli elleriyle zaman • 212
- düşbozumu • 215
- dönemeç • 217

İlk kitap *Bir Unutuş Olsun*. Sonra bir durmak, uzun durmak şiirsiz. Yola ve akışa dahil duraklar ve yürümeden bilinmez yolun hilesi. İkinci kitap *İhtimal ki Aşk*. Karanlıktaki gözün ışığa yeniden alışması gibi. Derken *Susunca Sen*. Söz karar sesini bulduğunda ancak patikalara doğru olacak şiirin nefesi ve cesareti.

Yayımlanmış ilk kitaptan bu yana geçen 27 yıl. Zaman değişti, şiir, şair, okur değişti. Yola ısrarla, heves ve tutkuyla devam edebilenler için ilk sözün ürpertisi hâlâ şairin ense kökünde. Değişendeki değişmeyen öz. Hayata ve ölüme en yakın o yerde. Hayatı evetleme, bir devam tecrübesi. Sözden, sözcükten, sestten.

Bütün edebi metinler bir ben topografyası: Yükseltirler, engeller, düzlükler, çukurlar... “0 noktası” okunaksız okutmak için. Değeri ondan. İlk üç kitap cem’i bu: *Geçmişim*. Şairin geçtiği yerler ve geçmişinden. Tıpkıbasım. Tekniğin kusurları temizlendi elbet. Şairinki onun alametifarikası. Oradan okunsun.

Bütün kitaplar şimdi yan yana, bir yerde. Emek verenlere teşekkürle...

Asuman Susam

SUSUNCA SEN

Susunca Sen, Şiir den Yayıncılık, 2008

beyaz koridor

nihavent sandık

Gökyüzü makamını arıyor
karar sesini bulup indiriyor yağmur
ağarıyor içimiz

Suyun hafızasına güveniyor o
çok badireler atlatmış hayat,
denizine açılıyor

Anıların rengi sarıdır, bildim
yıllar biriktiren bir sırdır güz
diyor çok geç olmadan gidelim
bekliyor neyi, o sandık lekeli yüz?

Su düşünsün istiyor kendi yerine
gittiği her yere sandığını sürüklüyor
aynada donup kalmış,
ana yadigârı çocukluk yaşı
dinse, diyor yangınları içimin
silse, kaybolduğum orman yaralarımı

Korktuğunda kaçardı eskiden
eskiten bir yanı vardı kalbinin
nihavent akan su damlası,
hüzün olurdu sevinçleri

Bana doğmadan önceki yüzünü gösterse
içi karanlık bir boşluk bu sandığın.

annesine dargın

Annesine dargın ölecek küçük kız,
annesi bunu bilmeyecek
gölkurusu akşam alacası içinde
ölü bir kuş taşıdığını
gümüş kıvılcımlı gece ıssız

Kullanılmış rüyalar birikecek yastık altında
damladıkça düş kırıklıkları karanlık mağarasına
su uykusuna akacak; kız suya
bunu kimse bilmeyecek

İpek fısıltılı tutkular besleyecek,
çın sabahla yürüyecek damarlarında isyan
yasemin tütsülü bir aşkı hep özleyecek
uzayan saçlarına konan ölü kelebek zaman
sesi yutacak boşluk; kalbi yükseklerden düşecek

Duymazsa o sesi dalgın anne
kız ölecek.

ay tutulması

Ağaçlarım uğulduyor derin ormanda
düşsüz bir zambağa dönüşürken dünya
kuytulara geziniyor kösnül ölümün gölgesi
yakarıyı duymuyor, meleklerimi kandırıyor

Karanlığın ücralarından birden
elma kokusu yıllar öncesinden
ayın serin yüzüne sakla beni anne
soluğum sesin olacak saklandığım yerde

Su çağırıyor beni, çürümek istemesem de
hayatı sevişim, ölüme yakın duruşumdan
bulutlar emip alsın içimin beyaz zehrini,
çocukluğum tül kanatlı dokunuşu özlüyor
ay tutulurken canım yanıyor anne
feraha açılan avlu fesleğen bekliyor

Kalbimin derin vadisine akşam inerken
ovalarımda dört nala sonsuzluk koşuyor
unuttuğuyum onun çöl ortasında yanarken
sabah yüzlü tapınağım şefkat olsun,
ninnisini söylesin, suskum, evcilleşsin
annemi doğurayım, ben ölmezden az önce.

tereddüt gülleri

*Düşlerinizi anımsayın
yaşadıklarınızı unutsanız iyi olur...
Enis Batur*

Kahkahası uzadıkça ağdalanıyor zaman
saydam bir balona üflediğimiz an...
biriktikçe su topluyor ciğerlerimiz
aynı bedende hem konuğuz hem onu ağırlayan
rüzgâr suyla sevişirken
kayboluyor kumda bıraktığımız iz

Ve şimdi durduğumuz yerde çok ciddiyyiz,
yangından kurtarılmış ne'miz kalmışsa
boş bir kadrāja uğultularla yerleşmiş:
bir dostun habersiz gelişi,
kapı arkasına saklanan heyecan...
yetmez paramparçalığı tümlemeye

Zaman, okunaksız yazısı rüzgârın
karanlığa not düşüyor ıslığı
yarı gecenin damarlara çöken tortusu,
tereddüt gülleri akan. aldatmaca bitmiştir!
düz bir çizgi yalpalatır insanı

Karnaval soytarısının uzuyor kahkahası
kanımız buharlaştıkça, büyüyor şenlik ateşi
eprimiş giysileri... çocukluk karşılarken
kanatları yarın tozlaşacak kelebeğini
kaybolacak o, ormanın sisli havasında
unutacak kendini, son dansında, unutturacak
kahkaha donacak.

saklanan

Her şey yerli yerinde; kitaplara akıyorum
şimdilik hır çıkarmıyor,
saklayamam yine de hırçın ruhumu uzun süre
hasar görmüş kalbim dinleniyor evinde

Ben evimde,
içimdeki atlı karıncada döndükçe çocuk,
hayal olup selama duruyor dünya önümüzde
çıt çıkarmıyor, uslu usul bekliyor,
üzgün gözleriyle ağırlıyor bizi zaman

Belki yorgunluğumu alır, diyorum ev
pencere yolculuk hissimi
yine de istemem
çay saati dinginliğiyle konuk gibi gelmeni

Ağır akan serin suyum,
su yatağını bilmek ister.

ispanyolet

Eski zaman öyküleri taşımaktan mı
suskunun ağusuyla yanmaktan mı
yorgun, ispanyolet?

Panjurlarını kapatırken hayata hevesler,
sese dönüşemeyen çıgıllıkların imgesi,
duvarları okşuyor hayalet pelerinleri

Yeryüzüne inen ayetler gibi birikirken danteller,
dilsiz kadınların düğün ve cenazeleri
*mayko moya, kakosi?*²¹

Tekinsiz yollarda gezinen gölge
ah, dilim
dilimin kemiği, sus kaldın mı şimdi?

Yalnızlığın bilgisiyle de olsa bu çöl aşılmaz
yitik hazinemiz
kum saatinde tutsak, an

Yolumuz öyle uzak ki bazen kalbimize.

---

1 anneciğim, nasılsın?..

beyaz koridor

Kim çıkaracak bu beyaz koridordan beni?
donmuş bir bakışım zamanın avuçlarında
bakışimsız aynalarda hayatım paramparça,
gittikçe uzun, beyaz; giderek bembeyaz
o dar kapıdan geçebilmek için eriyorum

Çakıllarını ağzında saklayan Gratel'im
değiştiriyor beni derinlere yaptığım yolculuk
kapısı sonsuza açık, kaybolduğum orman
karanlık, unutmak; ölüm, zamanda kaybolmak
iç çeken ağaçların ürpertisinden uyuyamıyor,
gözü boşlukta intihara eğilimli yaprak

Bekliyorum sanki bin yıldır
kaybolmayı seçenin cezası olarak
korkunun haliçleri yüreğimde,
gövde masum kalamayacağını biliyor
usulca beyazlaşırken
uzayda dağılan yüzü seyretmek için
susmalıyım artık!

buzlucam

Gözleri buzlucam
buğuevinin kimsesizleri
kalbin ayazmasında kutsanan bu kaçınıcı aşk?
aktıkça ağarıyor bu boz bulanık ırmak,
sizi anlamak için yeni bir dil edinmeli

Çıldırtan masumiyet,
ölümün örtük özlemi
ayazda kalanın gözlerinden başlıyor üşümek
sandık lekeli tümceleri boşuna birbirine bağladık
çalıntı anlarımızın sığınağı olsun ayevi

Yutarak harflerini sessizlięi büyütüyor gece
ağır uykusunda yakalanıyor aşka avare
içinden bakıyor pencereleri buğuevinin

Bacak aralarından günyüzüne düşüyor yaşam
bir tansık! kendini doğuruyor saklayamam
sözcükleri boşluğu tamamlıyor dilsizlerin.

ağır damla

Ağır damla düşünce yere paramparça
gözlerden başlar kırılmaya ayna
gözlersiz katılaşıır,
ansızlık gibi
donar damardaki cıva

Mumçiçeğinin kokusundaki sihir
gitmek, aslında.
kırdığınız ayna, yüzünüz değil ki!
ağır damla biriktikçe bulutunda
aşk dünyadan uzaklaşır,
bulanın su sarhoştur aktıkça
sonra durulur,
su kristalleri gözlerin ol

Sihri kaybolur gitmesiz yolların
kararsız damla,
düşebilir de yorgun.

suya kan'mak

Ülkesini arıyordu, onu ilk ben gördüm
sözcüklerin iğneyapraklı ormanında konakladı
soluk soluğaydı kalbin içrek yollarından
gözleri önce suyu aradı; suya kanmak için
göğe baktı: alınacak daha çok yol vardı

Limon kokulu bir ten, üzerinde harmani
açıkdeniz hoyratlığıydı bakışları
ağırsu dalgalanıp akıyordu topuklarına
suyu okşuyordu bu kez
tutkunun kokusu sinmiş elleri

Havayı koklayıp zamanı kolluyordu
acıları, örümcek bağlamış bir kent eskisi
yalnızlığın uğultusu çağırıyordu yanına,
sisli dağ yollarının tutku tuzaklarına

Kanı çekilir gibi çekiliyordu kuytulara zaman

Batınca tenine iğneyapraklar
o karanlığın arzusuyla ürperdi
yorgundu, meşe gölgesiydi derinuyku
dokununca her şeyi unuttururdu su.

yolculuklara

Geceye düşen yağmur kimseyi avutmuyor,
düşdökümü bir yüz birikiyor sulara.
yoksulluğun utangaç avlularına bekletiyor,
bilmediğimiz bir çiçek kokusunu

Gelecek, diyorum beklenen; ama hangi surette?
dünya döndükçe, başkalaştığından habersiz
ay, büyüyor gölgesiz.
yolunu kaybetmiş bir karanlık düşüyor yollara
gecenin kararsızlığı asılı kapı tokmağına

Benzersiz bir düş gerçeklenebilir
gecikmezse bulutuna yürüyen su,
akmayı unutmazsa yolunu şaşırmış damla

Herkes kendinden çıkıyor yolculuklara.

yol

Göle düşen vakitsiz akşam,
bekleyişin uzuyor ahtapot kolları
dalgın gövdeyi vursam yollara
tuzaklarından kurtulamam kuytu ormanın

Rüzgârın kulağıma fısıldadığı yolculuk;
senden çıkmalı yola, çocuk!
üşürsün, diye anne soluğu ceplerinde
yürümekten korkma ormanın derinlerine

Dağ ormanlarında kaybolursam
ladinler, sedirler serinletir uykumu
bir baktın superisi...
dinlenirim defnenin kollarında

Yürümeden bilinmez yolun hilesi
vâdedilmiş her şey yalan
yürüdükçe yakınlaşan dağ, kalbim
ama o sevişirken hep gözlerini kapar

Tenimi titretir rüzgâr
kendime yürürüm!

kim aldırır bizim yorgunluğumuza

Hiç gelmeyecek olanı bekliyorduk biz ama
karanlık yağıyordu üstümüze çatılardan
zamanın kadehini kırmıştık
büyüyordu leke beyaz saten üzerinde

Gelmeyecekti beklenen biliyorduk ama
iç çeken yaralı rüzgâr sızıyordu bacalardan
bir kat daha üşüyordu kimsesizliğimiz
yorgunluğun izi kalıyordu biz giderken
üstümüze devrilen anılar enkazından

Bekliyorduk gelmeyecek olanı bile bile ama
yokuş tırmanan sesimiz umarını yitirmiş çoktan
kimsesizliğimizde kimse olamamıştık kendimize de
gölgesiz bedenlerimiz hızla silinen *Çorak Ülke*

Gelmeyecekti, biliyorduk, ama bekliyorduk
bir tek sözcükler kalmıştı arkasını dönmeyen
pul pul dökülüyordu sabrımızın derisi
unutulmuştu beklenen çoktan.

Kim aldırır bizim yorgunluğumuza?

renk'ahenk

mavi

Çocukluğunu düşlüyor akşamın geniş hüznölü kapısında
kuřtüyü bir elbise hafıfletsin istiyor kederi,
adak ağacına asıyor kalbini, bekliyor
suya dönüyor yüzünü,
sırtını dağlara
zaman... uzuyor

Su zambağı oluyor suya baktıkça
mavi.

kırmızı

Yıldızlar tılsımını bırakıyor suya

Utaniyor çıplaklığından
gece, perdesine sarınıyor

Antik bir kentin unutulmuş yüzüyle bakıyor
zamanın sırrını aklında tutuyor taşlar

Kendine dokunamayan giz,
insan neden utanır çıplaklığından?

yeşil

Begonvillerle örtünmüş ev,
ruhu sürgünde bir dilsizdir, aşksız
akşam güneşi yatar kapı eşiğinde
bekletir sessizlik kendini gece ateşlerine

Unutmuş olmalısınız karşılaşmanın büyüsünü
eli yalnız olanın kalbi üşür.

mor

Karanlığın kalınlaştırdığı sesiyle
bir müzik cümlesidir artık o
havaya karışan, uçuşan
asla kaybolmayan

Acelesiz de aynı akıyor zaman

Hayatla aramızda giderek büyüyor o boşluk.

tekinsiz gölgeler

ormanın cinleri

Atkestanelerinin serin gölgesinde
acısını dindirmek için uyur
samur bir kürk sararan otlar
görünmez düşmandan onu korur

Ormanın sırrını ele vermez cinleri,
yeşille uyuşur av ve avcı.
aklı başından gitmiş bir Dionysos,
kaos ve kozmosun rehberi

Geyikler gözleriyle içerler geceyi,
efsanelerde gezerler sonsuzluğa inanmak için
anlatıcılar boşuna bekler kuyu başlarında,
yutuldu rüyalarda tılsımını kaybeden sözler

Kayıp nehirlerini arayan yeryüzü
yasemin kokularıyla tütsülerken günü
dönemeçlerinde bilir ne saklı
beklemeyle gerilir trajiğin aynası

Kuzey rüzgârı fısıldar aşk diye
bırak aşkı,
orman buharlaşsın.

tenha avlu

Ahşabını kemirirken kurt,
saatin tiklerini duyardı yalnız
üzerinize afiyet bir alınganlık,
masumiyeti korumak için derdi

Kadife bakışlı bir dalgınlıkta büyüdü,
parşömene düşerdi kalbindeki pıhtı
çitleri yerle bir eden kumral tay,
ormanları kasıp kavururdu aşkı

Taşra serinliğiyle beklerdi onu avlu,
denizini özleyen sahil olurdu
süreğen heveslerde yenildikçe
arzularını lehimlemeye tenhaya koşardı

Aşktaki imaydı gözleri, ela bir akşamüzeri
uysal bir periyi dağlarda gezdiren
ne varsa toplardı hayatın ücralarından
yaraları sarardı تنها avlu.

demler

Bin başlı hüzün ejderi
büyük saat çaldığında
ateşi körükleyendi

Kaktüs dilli öykülere yakışan
huysuz ve kadit kahraman,
gönülsüzlüğü perde gibi inerdi

Eskiyen bir aşktaki kadın,
kalabalık ağızlı bir avluyken hayat
gökyüzünün kanaviçesini işlerdi

Boyunda unutulmuş pandantif
sen onu seyrederken boşluğunda
büyüyüp serpilirdi soru işaretleri

Yeşil bir mağaraya uyanırdı
kendinden vazgeçip
aşktan yara bere içinde ağacın her yeri.

kuytu bir uyku

Çakıllar kırıştırırken yüzünü serin suyun,
bulutun usuna kapkaççı bir aşk düşer

Adam, ardı sıra gider derin ormanın
kuru yapraklardan patiska yolu
toynakları kan içinde yordamsız bukağı
kalbinin mandırası ıssız saydam ve beyaz

Kadın, sağanak ortasında kararan koru
kayıp rüzgârın savruk soluğu
ıslak patikanın yol bilmez papatyası,
soruların kabaran mayası acıtıyor yarasını

Balıkların seyrüseferine şakacı tapınak
tansık olmayı düşünüyor deniz feneri

Ama hayat...
kudurdukça dalgaları dalgakıransız ruh evlerinin
anlamayı kolaylaştırmaz gidenleri ve gelenleri
soğuk akar yılankavi, mavi akar, oluk akar kan
dağa çarpar, ince kanar alnı melankolinin
geyikler masal sularını içerler yerkürenin.

peri

Bir peri kıızıydı lapiska saçlı
kulağıma hep o şarkıyı üfleyen

Bahçem genişlerdi açan her çiçekle
mırıldanırdım dediklerini daralırsa içim

Eski zaman kadını bir anneanneden
kulak memesi kıvamında anılar biriktirdim

Bütün kapılar başka masallara açılırken
ben hep *kırmızıbaşlıklıkız*'dan içeri girdim

Kurtkapanında telaşlı çırpınışı hayatın
sesimi yarına ödünç vermiştim

Biliyorum periler ölmez; ama
duyamıyorum artık o sesi

Derin kuyulara indiriyor peri özlemi beni
çocuksun diyorum, yine çocuk, hep çocuk!

koyak

Bir kibrit çakımı aydınlık,
an geçti yüzünüzden dalgaları yarıp
zamanın o uzun tümcesini okuduk
sır bildiğimiz ne varsa yüzünüzdeydi artık.
sonra biz gittik
içli yalnızlıklar bırakıp
yıldızlanan sonsuzluk bahçesinde
sırlarınıza aynaydık,
bizi bilmediniz yazık

Sinsi bir rüzgâr dolaşıyordu içinizi
bir baykuş ilenci
büyüyordu bahçedeki incir
tekinsiz evlerdiniz
üşüyordunuz; yottuk
biz sizden uzakta
özlediğiniz uykuya koy'duk.

taşra sıkıntısı

Yokluk uykusunda bir *taşra*/
sıkıntısı uzuyor akşama
bakışlarımızda kalkan toz
yatışıyor sarı yağın yağmurla

Küçüktüm, büyüdüm kederin avlusunda
kalbimin nehirleri boyunca yürüdüm,
biriktim, ıssız bir göle döndüm;
sepya bir çocukluk hevesi
uğramaz artık buraya

Zaman eteğini savurdukça
sallanıyor anne karnındaki beşik
dutun serinliğine tırmanıyor o,
biraz bekleyip kelebek olmak için

Sarı bir yağmur boşanıyor
birden gözlerimden içeri
evvel-aşkı...
zamansızlığı düşünüyor nehirlerim

Anlıyorum, sıkıntım geçmeyecek
uzak bir taşrayım dünyaya çünkü.

ah!

Ah tutmaz, bu rüzgârlı çatılar
odalardan dilsiz uğultular yükselir
örtünme telaşında utangaç kızdır kasabalar
düşünü kurarlar bedenlerinde gezinen nefesin

Sonra akşamüstleri gelir
huzursuz eşiklerde bekleşir
kime ihanet etmemiştir ki zaman
tedirgin ve tekinsiz... anlar
karanlık kuyulara birikir

Korkudandır bütün koruganlar
çatlağından endişe sızar
bir gül, yakasını yırtar kan revan
içimizi oyar aşktaki tereddüt

Tedirgin ve tekinsiz... hayat
eşiğinden gözü kapalı atlamak isteriz
bilmek istemeyiz; ama aldanmak...

evi özlüyor

Kederli bir yağmur bulutu
evini özlüyor
evini bilmiyor
yersiz yurtsuz göçmen ruhun
içi acıyor

Gecenin gizemli yurtluklarında geziniyor
toprağı kucaklayan ağaç olmayı düşünüyor
dünya öfkesini kusan ejderha
o, sular kabardıkça aya yaklaşıyor

Bulutunu arayan tarihsiz su
sabır, yokluğun mağarasında dinleniyor
bozkır sesi biriktiriyor kuyu
içinin katısını derinlikle sınıyor

Toprağını özlüyor; toprak bunu bilmiyor
su, yükseklerden sılasına düşmek istiyor.

arzunun buzul çağı

incelikler şiiri

İncelikler, ah inceldiği yerden kopar gibi
açılmamış kalp, uzayıp giden zambak
incelikler ki eyvah inceldiği yerden kopar
gül gibi diken gibi...
susaydam

Kapılır gider gibi, aşk gibi kavurgan
ses gibi, dağılan atom parçalanın
krizalit gibi krizantem kırılın
sus gibi can çekişen dirim gibi
kan gibi, ölüm...
ayakşam

Sen gibi, söyler gibi usul ve sokulgan
giz gibi, patladı patlayacak
deli volkan
bir düşün gibi, düş gibi, düşer gibi
kaçar gibi yangından
sarmaşık bedenlerde uyku gibi sarılğan,
ikizyaşam.

aşk'ım

Ben aşktan geçtim,
kalbimin örümcek ağlarını temizlemek için

Ölümsek bir denizden
aşkın kabarcıkları yükseliyor,
yoksa aşka geciktik mi

Üzmeyin ama şimdi
umuda düşmüş yüzü,
yanlış da anlamayın
bu manolya yangısını
aklımda tutuyorum diye sizi,
hayatın bilgisi gibi
karşılaşmasaydık iyi olurdu belki
ama karşılaştık.

Oyaları salkım saçak bir tlbent
bu kalpten geçtiniz bayım,
saklayamam kalbim aėrıyor
yok bir meknn yok masalı,
vanilya kokulu baharı tutuėunuz ellerinizle
tepeden tırnaėa siz,
kuş kanatlı bir kucaklaşma düşledim
aklım karıştı sözlerinizden,
ruhum kamaştı

Kalbimin incecik zarı,
geçebilirsiniz çekinmeyin bayım
ben aşkım.

aşkın haller

Hazır mısın tenlerimizi soyunmaya?
çırılçıplak ruhlarımızla, ikimiz, dolunayda
galaksimizin en parlak merdiveninden
çıkarken uzaya,
tutkunun dönüşümlerini izlemeye,
yalanı kapı dışarı ettiğimiz yüzlerimizle

Kurtulabilirse ölümün tuzaklarından aşk
büyülü ormanın sonsuz uykusundan
kasılıp gevşedikçe bedenler
ruhumuzda tırnak izlerimiz

Kötülük sinsi bir sürüngen
bekler cennetin kapısında
gölgeler ülkesinin devlerinden kaçarken
dikensiz gülbahçeleri zor

Bu masalı mitlerin gücüyle mi sınımalı?
çocukluğun sihri, elimdeki kalp

N'olur bu aşkı da kan tutmasın
ölümün yasak sokaklarını aşıp geldim
bedenimi bedenle mühürle
aşkın kaçınıcı halidir delilik?

aşk'ın sözcükleri

Ağzına çekiyor beni aşkın sözcükleri
bacaklarımdan sonsuzluk uzuyor
atlarını üstüme sürdükçe gece
karanlığa... karanlıktan bir suya düşüyorum:
Ofelya!

Ağzımda patlayan silah, adın
iliğinde dolaştır, kalbinde uyut beni
kırmızı bir yatakta çırpınsın dalgalar
ölümün lanetini sevişerek ödeyelim

Ağzının karanlık kuyusunda ne var?
masumiyetin delirium nöbeti
uzadıkça sevmekten ellerimiz
şaşıyor uzay.

lesbos'un çakılları

Dalgalar gider gelir
nefesin... köpüklenen çarşaf üstünde
hayat kadar uzun bir ah'ta birleşiriz
genişleyen zamanı yutkunuruz sessizce

akılları akkor mavi ada
emanetim, senin avucunda
açılıp kapanan lagün
ağzımdan taşıyor kalbim

Görünmez bir elin çizdiği hayalifener
döner gelir, dalgalar
ateşim, Lesbos'un yakutu
elimde yanar döner

Aşka gelir,
aşk gelir
başımdan aklım gider.

susunca sen

Düşünürdüm o zaman
bu boşluğu büyüten ne?
düşerdim aşağılara da
bir bulut tutmazdı beni

Deniz aşırı ülkelere dönerdim çorak
sert rüzgârlar, dalgalar döver dururdu
topraklarım unufak

Suyun adaletini beklerdim boşuna,
seni beklerdim
yorgunlardık da ondan mı
yürüyemezdik dağlarımıza

Bütün bedenle susardın
sen susunca dönmekten vazgeçerdi dünya
unuttuğun gülüşünü çizdim yıkık duvarlara
sen sustukça büyürdü kalbimdeki gedik

Deltasına birikirdi söylenmemiş tümceler
geçip gitmiş bir zamanın içinden bakarken
satır araları, tedirgin gölgeler...
boşluk tamamlanırdı
sen sustukça uzardı içimizin akşamı.

vertigo

*Korkacak bir şey kalmadı
Senin kalbinden daha aşağı düşmem.
M. Yourceaner*

I

Sis basınca gözlerimize
göğe yükselirdi zaman
yürüyüşe çıkardı
kalbim evinden
uzak ve zamansız
yollara ulaşmak için

Sıkıntılı kasabalar
ve aşksızlık gibi
gider gider gelirdi,
gölge yollarda
yazevinin serinliği
o sukelebeği miydi?

Sisi dağılınca gözlerimizin
akşam alacası çökerdi
içimizin ağrısına
savruk bir sıkıntı
beklerdi yükseklerden düşmemi.

II

Düşsün öyle mi yakamdan aşk!
karanlık bir sarnıçta boğsun kendini
ayağına dolanan korku güzelliğın gölgesi
zaman yükselirken göğsü, sis basıyor gözlerimizi

Bir baş dönmesi;
korkunun terliyor elleri
düştüğçe
büyüdükçe boşluk
gözyaşı biriktiriyor
omzumda yağmurperisi.

melekler kalıyor

Mum alevi inceltiyor yüzünü kadının
vakitsiz çalan bir kapı tedirginliği, gölgeler...
tanrı yanılığı meleklerin yalnızlığında arıyor
kadın beyazlığını soyunurken boş odalara
tanrısı günaha meraklanıyor

Gövdenin eksik bıraktığını ruh tamamlar

Pencere pervazına iğreti tutunan rüzgâr,
pervasız, onları izliyor
o, tanrısıyla çoğalıyor

Ama aşk yok!
melekler kadının karanlıktaki izini kovalıyor
üzerinde dansa başladığında gölgeler
kaskatı içinde tutuyor tanrısını
o damla damla azalıyor

Mum alevi inceltiyor yüzünü
bir çocuğun içinden ağlıyor kadın
tanrı gidince melekler kalıyor,
yalnızlık burcunda tanrılaşıyor kadın.

arzunun buzul çağı

Atelleriyle ayakta zorlanıyor ruhum,
zamanın taşlı tarlasında yalpalıyorum
arzunun buzul çağı kuşölümleri çoğaltan
ayazda öylece gözlerinle kalıverince sen,
nefesim dondu tam kalbinden öpecekken

Ses geçirmez bir boşluk ölümün kör eden bilgisi
ağır aksak yürüyüşüme bir tek yalnızlık eşlik edebilir

Yokuş dizinin dibinde bitseydi keşke
müjdecî kadınlar aşındırsaydı kapımı
ben gözlerimi sürmeleseydim sana
göğsüme süt toplanır gibi birikirken
kayıp gitmeseydi aramızdan utangaç sözcükler
kalbinin batısında dağlarla burun buruna gelmezdim
üzerinde aşkın âhı, gövdem yarılmazdı kederinden

Düşümde tedbirsiz bir bıçak vardı elimde
ve ölü bendim
benzersiz bir doyumdu kendime katilliğim

Sonu yok bir kaydıraktan karanlığa yuvarlanmak
uçabiliyorum; ama yer tutuyor yürüyorken
aman bitmiyor, uzuyor ölüm tehdidi gibi.

aşk cinayeti

Meşenin karanlık gövdesi yutuyor gölgeni
bilmiyorsun aslında, sen aşktan ölüyorsun
çırpındıkça kırlangıç elleri kalbinin
bir nar gibi delireceksin

Bak, orda ormanın uğultulu karanlığında
bir maktul, usanmadan sürüklüyor katilini
çarptıkça masumiyet duvarlarına gecenin
ölmeden öleceksin

Susuyorsun inledikçe orman
kasıklarında kabardıkça ölmek arzusu
etin kararacak, uykunun ölümle dansı
yükseklerden düşeceksin

Dinle, esmekten yorulmuş rüzgârın sesini
cinayeti ben de gördüm diyor ihtiyar gözleri
çürüdükçe hatıraları mor-akan zamanın
bulaşa bulana akacaksın

Ölüyorsun ama vazgeçmiyorsun katilinden
umutsuz fısıltılarla dolaşüyor ormanı hayaletin
aktıkça krater bir göle ormanın kanı
katılıp kalacak, katılaşacaksın!

meleğin gülüşü

Aşığın kanıyla beslensin
meleğin yüzünde katılaşmış gülümseme
itaat ediniz mutlağın zehrine
güzellik yarışıyor ölümle

Cinnet mi cinayet mi bilmiyor
onu karanlıkta tutan ne
karnının karasında saklıyor
kan tutuyor onu bir de karanlık
duvarları yosun bu mahzende

İzin vermiyor ılık bal damlasın,
sıcaklık yayılsın içinin rutubetine
meleğin yüzü ölümü kışkırtıyor
güzellik kusursuzluğun ininde
kusuyor cinnetinin üzerine.

kurtlarla koşan kadınlar¹

Rüzgârlı tepeleri dolanıyor çığlık
durmuyor içimde dans eden kız
kırmızı bir denizim
içim kanıyor
karanlığın dokunuşlarıyla
eskiyor tenim

Hep hazırlıksız yakalanıyor
masumiyet. uçurumunda
kucaklaşıyor rüzgârıyla

---

1 Clarissa P. Estès, *Kurtlarla Koşan Kadınlar*, Ayrıntı Yayınları, 2003.

Düşmeden az önce
boşlukta
çatlıyor kalp

Hayal etmeliyiz düşerken ölen o yüzü
kemiklerini bohçasında taşıyor hayalet

Yeniden yeniden kurtlarla
koşmak için bir işaret
kırmızı bir denizde kanıyor içim

Dünya dönüyor
durmuyor

Dönüyor içimde
kız

Durmadan
kanıyor.

lotus

Kızgın demirle dağladılar aklını
çarmıhtaki masumiyet: Maria Magdalena
söyle bize bedenin günahsızlığını
etin açlığını nasıl susturabilir dua

Açılmayan lotus
unutuşun adı Ofelya
bilmediler suyun hafızası tarihten eski
suyun gözünden bakmadılar yarana
delirmekten çatlayan kalp
görmediler
yutkundukça kalbe batan sözcüklerini

Çaresizlik lanetin;
cezan kehanetin Kassandra
sözün uçurumlara düştü aldırmadılar
nar saçıldı gözlerinden
kurudu damarların kanamaktan
ölüm-meleğinin kollarında huzurlu rüya
gelmediler seni cennetlerine almaya

Açmadılar kapılarını dünyanın
ağzının lodosunda parçalandı ruhlar
yok bildiler ama öldürmedi bizi bu keder
koyu gölgesinde tarihin
her şeyi unutacak kadar üşüsek.

üç dolgu bir kafes

**Köpüklenerek bırakıyor kendini kornişinden
üç dolgu bir kafes'e sığabiliyor dünya, hayret!
ten acısı tin acısı; tutuyor coğrafyasını mesken**

Karanlık hantal gece kımıldıyor
pencere çerçeve kapanıyor üzerine
cam, göz oluyor
giyinirken, soyunurken
camın gözü onu izliyor
sevişirken değil;
sevişirken cam kör oluyor

Sıvası çatlıyor dudaklarının,
kapısı yok bir vadiden girmek isterlerken
gözlerini dikeyor tavana sayıyor
üç dolgu bir boş, üç dolgu bir boş, üç dolgu...
boş.. boş... boş-a-lamıyor!
bu delta ağzı, aslanagzı
durmadan boşluk yutuyor

Boşluğa batacaksın diyor
o ses... camın sesi
batıyor boğazına kadar
hissiz şimdi her yeri

Batıyorlar en derinine
ruhundan içeri
ne çok cephede savaşmak zorunda
bir kadının hançeri.

Ah, en derinine kimse yerleştiremez orkidelerini Oditte!¹

Köpüklene köpüklene bıraksın istiyor bedenini
ardında orkide ölüleri

Üç dolgu bir kafes...
kafeste yankılanan anne sesi
cam hem görüyor hem duyuyor sesi.

---

1 Marcel Proust, *Swann'ın Bir Aşk*, Çev. Tahsin Yücel, Can Yayınları, 1983.

fısıltı

Tanrıçalar fısıldadı kulağıma
bil, dediler
bil ve unutma!
dünyayı karnında taşıyorsun

Büyüdükçe o
gecenin ılıman yurtluklarında
zaman herkesten telaşlı

*Sağ memenden sol memene
acelesiz akıt nehirlerini*

İşittim, inandım ve bildim
benden uzayan nehir
deniz olur

Dünyanın ıssızlığına düşen ses
içime çektiğim sus olur
çıplak dallarımda gümüş yapraklar

Tespih eder gökyüzünü
bildim ki yıldızlar giz olur

Suret surete değer
yürek göz, göz yürek olur
yürür damarda har

Bil, dediler bil
aşk kendi ateşinde
yanmak olur

Bil ve sakınma
sakınmak boşuna,
günah olur
gölge serinde eyleşir
güneşi görür
yok
olur.

İHTİMAL Kİ AŞK

İhtimal ki Aşk, Piya Kitaplığı, 2001

ibtimal ki

I

*İsa dedi ki:
Arayan, aradığını bulana kadar aramayı bırakmasın¹*

Yürek kanat çırpılmaktan vazgeçti mi
dünyanın belini büker kaos yaratan kelebek
harmanisini eğninden sıyrınca vargı
kutsal emanet sandığı kızgın çölde
anahtarı Kızıldeniz'de derinlerde saklı

Bu yüzden o yürür burnunun dikine
daima yürür doğudan doğuya
kristal kürenin içindeki inzivaya
tenhadayım dediğinde başı en kalabalık

---

1 Thomas İncili, 1. bölüm.

Karmakarış bir dünyaya sunulmuş
bir perdenin ardında bile değilken sır
ışık ve şifa dağıtan yılan kuyruğunu ısırır
sessizliğin bilgisini arar durur yok bir Gılgamış
bir inilip bir çıkılan spiral merdiven
zaman. antik yüzünü onarır taş işçileri
çölde kaybolduğunda buldular onu
ve dokunuşlarıyla gencelttiler dupduru
kelebek olmaya çok heves etmiş belli krizalit

Bir masal gibi rahat
su zerresine gizlenir gerçek
kendini yele bırakan tohum
kim bilir hangi kırsala düşer
bu uzak yürüyüş hangi vakit tamamlanır

Tamamlanır mı?

II

*Yel istediği yerde eser
Onun sesini işitirsin
Fakat nerden gelip nereye gittiğini bilemezsin¹*

Güneş yıkanıp ay donuna girdiğinde
yer gök çın kesilmişti
rivayet o ki
aşkla mühürlenmiş kalpleri
yine aşk çözecekti
aşkta yenilmişlerde değil
aşka yenilmişlerdeydi hayatın gerçeği

---

1 İncil, Yuhanna (John), 3. bölüm.

Bir yurtsama sancısı attı beni sulara
ıpışık olmak için karanlıktan bir avuç içtim
morötesi aşkın çekim alanıydı
yıldızdan semazenlerin döndüğü göksaray

Güneşi olmayana güneş saati ne söyler
her adımda biraz daha uzaklaşır
kuyum gibi bu kufi yazı tenden
nefsi yakar günahlar, yel olup eser
başucumuzda kıyam eder

Yelkeni suda
kağşamış bir tekne artığı
kıyısına vurduğu deltaya kusar, yaşamayı
sonra susar
peteğe üflenmiş kaf ve nun
yaşayakalır
yaşamaktan katılır
yaşama katılır.

III

Yer ile gök evlidir, hiçbir şey gizli kalmaz¹

Dokunayazdım denli yakın giz
evvelin içinde mi zaman
zamanın içinde mi evvel
yerle gök'ün öpüştüğü yerde
doruklarda saklanmış krater
bir göl yalnızlık, saydam ve kırılğan

Seven sevgilidir'i bilmeyen karanlık kayalık
sır diye diye hakikat aranıyor
güneşe gölge gizemli bulut
hayatı kolaylıkla bulsundu çocuk

---

1 Kur'an, Âl-i İmran, 5. ayet.

Piramitlerin yürüyüşünde hem kör hem sağır
kumdan kale bedevi, oturduğu yerde ağır
uykusunu örtüyor geceye
magmayı serinletmeye giden su, buhar
her bulduğumuzu kaybettik
yeniden keşfetmek için

Gök yere eşit
yerle gök bir
masivayı özler bir kuşbaz
konuşulan tek dil
Hz. Süleyman'ın dilidir.

afazi

Taş binanın görklü kapsı kapandı
demir kollar da sürüldü üstümüze
içeride miyiz dışarıda mı
anlaşamıyoruz bitişken dillerimizce
kurşun askerler sizde kalsın
bez bebekler elimizde
şimdi gidip gelip şefkat dağıtan
şehir hatları vapuru olmalıyız birbirimize
Bursa bıçağıyla deşilmiş karnı oğlanın
postu deldirmiş uluorta yatmakta bir derviş
afazi afazi afa af fa aaaa...

Sandığın her şeyi sandığına at diyor
bay simülatör
tüm yüzeyleriyle sallanıyor
salıncağında gerçek
göz görecek
yürek bilecek
dil söyleyecek ama nasıl
karanlık güçler; iç ve dış düşman
paket programlı geleceğimiz de çalındıktan sonra
elde avuçta kalmayınca tası tarağı topladık
ılıman yurtluklar aradık
manga manga üstümüze gelirken ölüm
topraktan fişkırان cesetleri soğan başı sandıydık
afazi afazi afa af aaaa

Panayır çığırtkanı tiranlar
duymuyor yaşamın söylediklerini
uydur kaydır bir soyluluk nişanı
şerbet oldu koruk
yalanı koşturan soytarı
yalana koşuyor dalkavuk
lanetini arza bırakıp
gidiyor kaçkınılar
afazi afa aff

Alıcı kuş çıgıllıklarından da aymadı uyku
anneciğim, nemli duvarlarınla beni yeniden koru
ekseninde döndükçe siyahlaşıyor
ölü bu kuğu

Bizi öldürmeyecek bir düş bulmalı
ya da korusundu bizi Umay
kötüden kötünün kötülüğünden
yerleri gökleri içindeki çocukları
korusundu kötülükten
Um ay.

yıkanmak istemeyen çocuklar olalım¹

Aidim aitsin ait
değiliz dış kapıya bile mandal
kirli çocuklarıyız zamanın
yıkanmaya yeminli
su uyurken bal gibi uyur insan
örer ipekten ağını suörümceği
bizi duymaz
taş yüreklerin taammüdü bu
su korkusu
kirli çocuklarıyız zamanın
korkunç ve akli almaz

Ünsal Oskay, *Yıkanmak İstemeyen Çocuklar Olalım*, Yapı Kredi Yayınları, 1998.

Yıldızlanıyor havamız yeleken sancımızdan
taş ocaklarında işçi birdenbire fosil
esrik, duvarsız koridorlarda yalpalayan
erkeklerimiz çocuklarımız
ve kadınlar, araftaki kavim
yedeğimiz taş ve sapan

Kirli çocuklarınız zamana yıkanmaya yeminli
eskiden kalma bir tansık taşın zaferi
yıkırırsak dökülürse kirlerimiz
yani sülfat
kurşun gibi düşer taşküremize çocuk ölümler
yağmura çalar gözlerimiz ıskaladıkça nefreti
kirli korkunç ve aldırılmaz
kaldırım taşı yollarınıza cesetler
bütün annelerin gözyaşıym su yollarında
göremezsiniz beni
yeraltı nehirlerine karışıp giderken

Kâbus bir şarkısızlık bahçesinde
yırtar ateşten çemberini
kan kokusu su korkusu
kirli çocuklarınız zamana
yıkanmaya yeminli

Değiliz elbet
ne üzüm ne şarabın kölesi
kirimizle parlar su içtiğimiz sebil
çivit saçlarıyla köpürgen, geniş kalçaları
kadınlar süpürür sokağa düşmüş riyaları
karayelden ustura bitirimler
siz biçersiniz
bizim ellerimizde teğel iplikler

Değiliz toprağımıza sürgün
dünyaya göçmen
kirli çocuklarıyız zamanın
yıkanmaya yeminli.

devriâlem

Cana çarpmadan dağılıyor ses
tenha çakıllarını eritip ağzında
dirlik içinde erincin rengine bürünmeli
ama peşimizde karanlıklar
durmadan kış iniyor da üstüne
nasırlanmıyor dudaklar
büyülü döngünün söylencesi insan

Git ve oku aynadaki suretini
annem yaylı tambur sabaha karşı
masal kadar uysal bildiğinden kendini
eksik bakışlı ulakların elinde hırpalanır
kaybeden coğrafyasız, nehirler kurutan serüvenciler
bir söz erimi uzaktayken ölüm
düzgünlü, sürmeli, leyli kostak
kaç günde devriâlem eder rüyalarınız?

Koro sustu
içimin sesi artık konuşmayacak
desem de içimdeki karadelikten doğar
kıl payıyla el ele tutuşur başka bir evren
değirmi yüzlü bir kervan devridaim eder
bir zaman semaya bakıp kanayan muttasıl güller
durur
aşk her şeyi kendi rengine boyadıkça
kanayıp durur.

ayışık ırmağı

Yerlilerin ayışığı ırmağında yıkandıkları geceydi
geceydi karanlık su
belleğimden silip süpüren her şeyi
göçerler obalarını kurduklarında evimin orta yerine
lodostan ve aşktan kurtardıkları her şeyle
savaş durumundan yeni çıkmış ben
bahçenin şaşkın manolyası
açmak üzereydim
bir deniz kazasıydım biri beni kurtarsın

Geldiler,
yüzlerinde yenilgiler tarihinin ipucu kalın çizgiler
başlarında kartalbakışlı, kuzupostlu genç bir adam
bir avucu ayna bir avucu göz olan bir şaman
bir saguya başlandı dünyayı daha hızlı döndüren
çocukluk çağım destan çağım trajediden buzdağları deviren

Bir dua mırıldanıyorlardı
derin sancılar geliştiren
aşk büyüünün ikizkardeşi
gökyüzünün aksütünden emen.

uçmak

Bir manik bir depresif salınıyor rakkas
elindeyken makas
kes tarihe hapsolan gerçeği
eşikte sabrı deneyen bir Gandi
durur ve düşünür
nehirler tersinden de akar

Kuşlakta avcı külhanda kül
söz susunca her yan cehennem
Arguvan gırtlaklı bir zencidir
payımıza düşer gece
eğnimde düş çuvalı
akıl emanetçide
yurtsayan gövdem, yurdum oğlum
çölde yürüdüğünden emin
bir dervişin uçmak haliyim

Can alıcı bir öyküye çadır kurduğum bulak
azar işitmeye yazgılı senin gölgen
tılsımlı sadaklar da boşuna geleneksize
yıkımlara tındığı yok
atının terkisinde yabancı düşler
düşünürgezere faydasız her bulanak

Günberiden seyirtip gelen yürek vuruşlarım
sersemletir çocuksu telaşları
saksı güzelleri susarken uluorta
eskir elbet sohbet
hiç yoktan yokoluşu hatırlatır rüzgar
avuntusu cılız kalır yalın akan suyun
arapkanlı bir tay arar uçmak'ı.

meyyale

Kör odalarda saklambaç da oynanır şeytanla
şehla bir pencereden seyredilebilir de dünya
Pisagor'dan piramitler ya da sihirli çember
cin fikirlidir ama
tümcelerle çarpıştığında parçalanır düşler

Şeftali çiçeklerinden acemi gülümser
yürek kakma bir mücevherlik gülfem
içinde ne yok ne çok
içi ne senin ne benim
ne sen ne ben
orda yolculuk

Erguvanların tütsüsü basarken akşamüstünü
depresif bir hale bürünür sokak
onu kimse yürümesin
birini daha sobelerken hayat
bir hayali fenerin içine sızarken gece ııslak
mor kanıyor
ödünç akılları silkeledikçe eteğinden

İçbükey bir yalnızlıkta uzuyor korkunun boyu
kapılıp gidiyor meyyale
gizil dünyanın anaforuna
gözlerinin iris'ini çalmışlar
bakamaz o hayale.

Yanmaya ateşini arıyor kamineto
yüzünün harında yolculuğa
kuyruklu yıldız olup ağmadan göğe
bir koşu haber salıyor unutkan aşka
yoksul mahalle sardunyalıyla fısıldaşmaya

Parolayı anımsayana dek eşiktesin
sırta sadık bir mızıkaysan çalarsın şarkıyı
ahde vefayı okşarsın
üzgün gözlerinle çiçek tarhını
uçmaya başlar
taçyapraklarına gizlenmiş ağıt anılar
ören yeri, ölü evi; er meydanı değil ki

Şimdi mor salkımları tarihe gömülü o parkta
ısırgan yalnızlıktan yüreği ezik
ayışığı refakat eder
giden gençliğin gömü törenine
oradaydım ve gördüm
limonların çiçeğe durmuş gölgesinde
bir ara dinlendiler

Bahardan kim vazgeçebilir ki?

sargın bir zambak

*Boynumdan uzayan ipek fular zaman
onda yutulur arsız yalan
kırılğan bir sestir şimdi
göz açıp kapayana büyüyüp serpilən an
gelecek pek yakında ya da
hemen şimdi gelecek ütopya!*

Sargın bir zambak kokusu
kirlenmeyen beyazını arar
lekesi kalır
söylenmedik sözdeki pişmanlığın
mekik oyası incelikler
su gibi derinden işler
vebaldir
üstümüzde yarım bırakılmış öyküler

Dağlı kekikten oflaz oyunbaz ruhlar
korugan bir küveze kendini bırakır deniz
dingin cennetin kapısında da başlar cinnet

Gelişmemiş kent garajlarında turlayan tırnakçı
çaldıkça şımarık şımardıkça yılışık hayat
kabahat kimin bilmeden dolaşan aylak
meydan senin
akrebi yelkovana vurdukça şahmerdan

Gücüme gitse de dayanmaya çalıştım
ortak yapım düşler güçten düşerken
tetik durmalıydım
her şeye ve herkese karşı
fanusun içindeki hava biterken prenses
üşümesi geçerse
aşkın da gideceğinden korkarım.

sarmaşık güller

I

Yalan söylediğiniz ne çok
sarmaşık güllerin suya düşkünlüğü gün gibi
bakır kokan bir gravüre hapsolmuş gövde
körpe bakışlarla erir olduğu yerde

Doğru ailelerin yanlış çocukları
yorgan altı gözyaşları küsülü yarına
ütü tutmayan korkuların esiri
ergindir biraz erinci eksik
beyinleriyle kumpasta büyürken gedik
yarın çok geç, bugün dokunun onlara
bir annenin elleriyle dokunabilir babalar da
bahçenizdeki nar kahkahadan çatlarken
rengini saklayan son bahardır biraz da

Siz umutlara gldeste tutarken
delişmenlerin dilenci çanağıdır düşler
bir de sandık odalarına çatı aralarına yüklenenler
orda kuş uçmaz hüzünlerce durur eşyalar
katmerlenmiş kırılğanlıklar yürür ucu yok bozkırı
sarı saten bir yol mahmur ve mahur
kasnakta köpüklene köpüklene keyiflenen beyaz iş
bir saygıyla bekler hanımını
duvarlara sıvanan sıska ses avutamaz kimseyi

Uzak yol sevdalısi ibrişim saçlı bir kız
çiçekli basmadan şakayık şarkılı
soyağacını işlemeye başlamıştı ki
argın gecelerin birinde aydı
hiç dikiş payı kalmamıştı yaşamla arasında
bardaktan boşanırca yağıyordu anların tortusu
su kenarlarında uyanan pusu
cennet bahçesi kadar durgun
dikiş makinesiz ve loştı oda
kimsesizliğin tarihi işlenirdi burada olsa olsa
bütün yalnızların birbiriyle kesiştiği
verev yalnızlıklar tarihi

II

Analı babalı büyümüştüm
çocukluğum renkahenk macuncu tablası
yine de tenhalıklar ormanı bu armağan
hem anamdan hem babamdan
dışarlıklı bir rüya dolaşır gecede
bölmeye kıyamaz buldumcuk uykuları
son gürlük sabahlar bırakır cep harçlığı

Kıyısız bir ihtiyarın sulara düşer asası
vakitsiz çalan gong hayat kırıkları
eksikli bakışım, dolaşır öpölü Çin bahçelerini
orda eskitilirken yaşamak
melez bir soysuzlukla suçlandırılmaktı
ötekini kendi gibi seviyor olmak

Sedir ağacının gölgesinde upuzarken topuzu
fırketesi ince ellerinde anneanneydi özlemek
hamarat hayatların ıslak kokusu ve marmelat ekmek
çan çiçeklerinden başında taç yolları serinleten eteğiyle
geçmiş zamanları süpürür kraliçe
karanlıkta çisenti
yıldız yağmuruna dalmış kalp
rahlede hiç kapanmayan o kitap

Düm sesi veren bir kudümdüm
kumral bir kumru rehberim
ama ben büyüyorum
sancı her yerim
ağrım dinsin isterdim geçip giden günle
sürahi engelleyemiyor suyun akma hevesini
kabından taşan delimserek
dar atıyorum canı tenimden
büyüyorum
düş tarlalarında ekinim şimdi.

doğu masal

Saçları topuklarını döverken sarısabırların
soğuklayan yanlarına sıcak yüzünü göster
saçaklandıkça sürgit yangısı karın
odayı dolaşır semaverin buğusu ve kâfurı
bin yıl ışıksız, sakıngan bakış sendeler
şimdi ona iyi gelir kadife yalnızlık

Onların söylencesi bu
kahramanlar erkek kadınlar hep kaçık

Kül tufanlarında üşümekten bihal doğu masalı
göçerliğin huysuz gelgiti yazıyla bitti
bir türlü soyunamadığın kaşmir ten
doğuyu ne zaman doğru gösterecek pusulan
bu kızılca kıyametin kabasını alabilseydi bellek
yıkılmazdı Babil Kulesi
ve Kibele'nin torunları
yazabilirdi tarihi

Kavrulan ruhlara tas tas sus payı
usulca bırakır kendini kuytuya uyku
bir kandil kanar gece ney ağlar
evde unutulmuş kızların lâl dili
mum alevi duvarsız gölge, canın gizi
kalbinin taşlığında bakar
kızkalbi, kuşyürekleri

Şimdi iyi gelir mi yalnızlık
onların söylencesi
kadınlar hep kaçık, kahramanlar erkek.

rüzgârın ıslığı

Bir yolu yürümekti aradığım
paslı kaygı, uçuk izi
gitmelerin gün ışıması dönmek
yağmur duası ve nehirlerle birikmek

Öfkesi kayalarda parçalanan okyanus
zamanın içinden sevişir yunus
serin sular serper korgün üstüne
damlalarla dinlenmek an tutulması

Usulca içe akan ferahlık
sevgili sevgilim seni sevmek
düşlerden tansık olmak mı
neden olmasın?

İlgına kesmiş büke koyak
kızın umudu, kaybolup bulunmak mı
mevsimsizliğe alışmış bir hercai

Mor salkım, boşlukta aşkın senin
serimim düğümüm çözümüm bende
pişmanlıkların mendil cebinde kalsın
iyiyim ben

An an erirken buzullardan erkenci hayat
yakamozsuz bir deniz, şarkısız kalmak
yarıp geçerken o sızı bu yokuşu
gövdeni dağlayan pişmanlık
geç kaldığın dağın karanlık yüzü

Rüzgârın yamaçları çizerken ıslığı
sırta kadem basmadan
sıcak iklim söylenceleri
yakınlaştırdı bizi bize bizi hayata

Sevmek mi sevgili sevgilim
iyiyim ben sevmekten.

güneşli ada

Akmeşenin gölgesinde dinlenen yorgun rüzgâr
köpüklerinde düş tohumu bir deniz saklı
aşkı üzgün buklelerinde gizli o kadın
yüzünün ücrasında başlarken yangın
zenci bir saksafon geceyi bıçaklıyor

Yabanlıklarını giymiş sevinç biriktiren kumsal
gibi düşünür kendini silbaştan yazılan roman
izi sürüldükçe boşluğu büyüyen çağ
ağız dolusu bir küfür meydan okur karanlığına
korkusuz ecellerden geçerek büyüyor fırtına

Sen yoksulluğuyla büyüyor gözleri
maddenin son hali aşktan ibaret
yangın yüzlü o kadın
ateş denizinde yüzüyor yelkeni
sözün batağına saplanıyor
elinde kül söyleyemedikleri

Karın altında kıpırtı yok
bırak uyusun toprak
su yüzlü, su gönüllü
fakat sudan korkarak
yangından kadın
doğuruyor ikizini
bir gök bir deniz arasında
güneşli ada
çoğalıyor zamanın elinde
esrik kum taneleri.

yaz alevi

Nar gülüşlü topraklar kıraca düştü
uzundur kabul günü yok annelerin
dengede duran caNbaz yolculuğu eksik
aşkın kabalası ne kadar çağ dışı şimdi

Us:

gezinir puslu avlularda nefesin senin
tuzlu bir deniz, rüzgarı ısıtır sözcüklerini
üzgün kaçgöçlerin bunağı
her vedadan arta kalan kalp
yamalı bohça

Boşluk:
çok zor oradan seslenmek sana
dilini yutan suların tayfası
yakar seni bungun yaz alevi
aşkın ve ayrılığın yatağından
düşerken
                    tutunduğun
birdenbire
                    sarmaşık.

ihtimal ki aşk

*Çöl yalnızlığında aşk serinliği
iç çeken kuyu
zamanın aceleci bakışlarına kanma su içerken
yanmaktan da korkma*

Bir ihtimal olmaktan çoktan çıkmıştın
aşktın düpedüz ayak direyen
pupa yelken bir yürek isterdi sana
ayna, firdönen kelebeğini seyretmek için
annelerin bit yeniği aradığı yerlerimden
derinden sancıyor kavak yellerim
kim korkmaz büyüttüğü ütopyadan
yardan gelip yar'a giden

Korktum itirafımdır
kalbimi delik deşik eden kuru sıklardan
yar hanesine bir gedik daha istemem
gecenin geveze çocuğu rüzgâra yutulan
yufka yürekli şarkılara gözyaşı olan
ve şaşı bakan ürkü penceresinden

Tereddüdüne sarılmış çocukluk
korksun istemez annesinin azarından
düzayak bir aşk bekler
avlulara serinlik sızdırır yaz mehtabı
aysar bir kadın aşksar sapsarı

Gölgesi kalın bir ağaç olarak düş günceme istersen.

arayışlar

arayışlar

I

Gün köpüklerini bıraktı kıyıya
ıssızda dolaşan ikircim
kırık bir ayna gezdirir suya

Gökyüzüne tırmanan Ayasofya
boyuna yükselmekte billur kalbim
ıssız bir kumlaya dönerken buzkaya

Cılız yürek vuruşların var ya senin Asya
kıracın eksik gözleriyle bakan dirim
kutsalın içrek yolları kapalı dışarıya

Gündüz gözü de çalınsa tutmaz bu maya
Marconi radyolardan hayallerimi kaybettim
bir tırtıl tırmanmaktan helak akasyaya

Güz çiğdemleri
el sallar karanlıkta aya
delice incir balıyla beslenen mevsim
iplik iplik ılık olur sızar dünyaya

Yarım ağız sabahlar dikilir kapıya
düşleri sıkboğaz eden gerilim
vahşi savaşın son darbesini kusar kuyuya

Aradığını bekler beklediğini arar dünya.

II

Dün yoktun bugün ortancadan boyluca
ben okyanus sen kıyıda lagünüm
ruhumu lodoslamaktan koruyan kadırğa

Al şerbetlerde yatırdıkları loğusa
güğüm güğüm oğulbalı çözdüğüm düğüm
oyunbaz bir lafebesi büyür bugünden yarına

Yılanın deliğinde ne arar şifa
onulmaz yaralara deva iki gözüm
ruhumu lodoslamaktan koruyan kadırğa

Ol diyen sese gitti aklım: obua
elbet sözüne karşılık gelir sözüm
oyunbaz bir lafebesi büyür bugünden yarına

Ocağı kör kalanda tütmez baca
bir aksak semai yolum yürürüm
ruhumu lodoslamaktan koruyan kadirga

Sımsıkı kundaklanmış sıcaklık vefa
içe düştüğün gün vurmaya başladı kudüm
oyunbaz bir lafebesi büyür bugünden yarına

Ruhumu lodoslamaktan koruyan kadirga.

III

Lirik kıpırtısıyla dünyanın kamaşır benim
sevecen kumsal dar aç ı aşkla aramızda
güneşin en kavurğ an noktas ı yerim

Hayat geçkin bir kadın elinde yapboz
sevecen kumsal dar aç ı aşkla aramızda
ellerimden kayıp giden kıymet bilmez koz

Gündüz düşleriyle boşalan ölümcül ter
sevecen kumsal dar aç ı aşkla aramızda
gerçeksen sen hayat her şeyi yener

Yanlarım kadına erkeğe kesmiş ılıgım
sevecen kumsal dar aç ı aşkla aramızda
karanlığa şizofrenğini veren bir sanrıyıım

Olasıya bekledim bir gözenin başında bilmeden
sevecen kumsal dar aç ı aşkla aramızda
bir astar oyununuzda oyulgana oyulgana dikilen

Büyüklenmek olmaz sularında büyümenin
sevecen kumsal dar aç ı aşkla aramızda
elim ateşken dilimi soğutacağım sana yemin

Sevecen kumsal dar aç ı aşkla aramızda.

IV

Unutulmuş bir yazlık sinemada
kutsal tenhalık masal günlerinden
birbiriyle mesafeli iki gündüz feneri

Büyü değil büyülü rastlantı
ağladığımız güldüğümüz aynı bilmeden
öteki'ni sevmenin korkunçluğu sevgili

Demir perde bir gök altında yıldızsız
bilmediğimiz bir dilden geçiyor kuşlar üstümüzden
aşka ne kadar küçüğüz ve göçmen

Sonra üstün insan belki sonsuz döngü
varlığın varlığıma armağan olsun bile demeden
düşünmesem de varım düşünmüyorum sonrayı

İçimden bir hale yürüyor yer gösterici
sormuyor bu yol bu insanlar ve ben neden
söylenmese de anlaşılan bir şey ılık

Yazlık sinemanın biz kışlık yolcuları
taşıdığımız bir ömürlük yük hiç yüksünmeden
haydan gelip huya giden

Yaklaştıkça ılık ses oluyor düşüncemden.

Orta yeri sarı bu sevişmenin
bana tansık ol yeşile boya beni
dokundukça sen bu yeryüzü çıldırtan avaz

Denizin kıyıma gelmesini bekliyorum sakın
bir su perisinin gölgesi kadar yumuşak bedeni
solumalı sen ve ben olarak biraz

Severken birini sen aslında evreni sevdin
dokunduğun her hücreye ekledin kendini
kitaplar dolusu söylenceyi bir de aşk dilinden yaz

Tarçın kokardı öpüşürken uzardı elleri
kucaklamak isterdi sanki var yok her şeyi
kış uykusuna yatan umutların aç gözlüsü bu, başkası olamaz

Bir gün düşümde esen bir yeldin ergin
bir gün sirenlere yol alan geminin dümeni
aşkın düğümlendiği yer işte o darboğaz

Zaman tortusundan güç arınır pürtelaş bir selin
doğurduğum bir oğul ve aşklardan sarmal bir deli
ben gidersem dünya biterse aşkın esamesi okunmaz

Yıllanmış bir şarap tadısın ya sen, o şarap tortulanmaz.

VI

İçlenmiş buğulu cam her nedense
yağmurlu gece menziline gezer durur
gözlerinin kadife perdesini kaldırıp ses etme

Patikanın sonundaki incir ağacı yağmur sonrası
ayasına konacak çayır kuşu bekler
sonbahar kırımın yüzünde hazin bir acı

Kapı önünde akşamüstü babalarını bekleyen çocukluk
düşlerini elden düşme sevinçlerle süsler
korkudan kıyametler kopartır suçluluk

Dilin zifirini güneşbalı müjdelerle avutsana
sabrın lime lime ipliklerini avluya ser
yetişemezsin katran ağırlığınla güneşin çağrısına

Erdenin köpüklü gözesinde bitsin serzeniş
dokunmasında onun damla damla ter
unutulur nefes almadan aşkı bekleyiş

Kucaklanır her şey etten kemikten benle
bir masal gölgesidir buhurlarla uçup gider
kaygıyı incelten ferahlıkla hep akar çeşme

Hayat öylece durur karşımızda sütbeyaz mermer.

BİR UNUTUŞ OLSUN

Bir Unutuş Olsun, Piya Kitaplığı, 1995

geç'mişim

I

Kilise çanları uyandırdı uyumdan çocukluğumu
göğü delen bir bulut kesilirdi o zaman tanrı
bir baba, esirgeyen ama uzak imgesi
eskitilmiş ve unutulmuş her şey düşlerimdi

Hüzün ağlarıyla örülü bir tavan arasında
eşyalar küflü bir yalnızlık kokardı
çocuk gözlerim kaybederken yolunu
her yol çıkmaz sokak paniği
çözülüp kördüğüm olma korkusuydu

Muhacirdik ya, öyle derdi babaannem
hep konuktuk yüksek tavanlı Rum evlerinde
korkardım,
yalnızlıktı, kilise çanları ve ezan sesleri
karışırdı çocukluğumun Arnavut kaldırımli sokakları

Sevgisizliğe düştüğüm bir küskünlükken gözlerim
anlamalıydım şizoit bir sayıklama olacağını hayatın
kırık dökük oyuncakların dilimize çevrilemezdi şarkısı

Fotoğraftaki o kadın kimsem değildi oysa
Yolculuk, diyordu hep denize,
Boğulmaya, mavi bir kan selinde
çocuktum, bilemezdim
sürgünlüğümün başladığını o Rum evinde

Akşamsefalarının açmasını bekliyordum her akşam
sokakta kalmanın kırkayaklara teslim olmak olduğunu
öğrendim, teslim oldum.

II

Olduğum yerdeyim işte, korkumdayım
korku iyileştiricidir kaçmazsan
hep geç ve yalnız kalınmışken
nehir ağızları kapanmışken
düş deltası aşınmışken
olduğum yerdeyim işte, korkumdayım

Kırılıyor çocuk gözlerim, çığlık diyorum
içimdeki som aynadan bakıyorum
bir falcının dilinde göçebeymiş yazgım
iyileşmiyor yüreğimin kangreni
kaçmak, yolculuk diyorum

Olduğum yerdeyim işte korkumdayım
yalnızca dağları gösteriyor haritam
fenayım çekip gidememekten
uçurumlara bırakamamaktan gövdemi

Oradayım işte, durmadan orada
çocukluğumun o Rum evi
bir unutuş olsun istiyorum,
göçebeliğim suda bitsin,
Ofelya'sı olayım sevgilimin.

su sesi bir hüznün

Bir derviş hüznü sonbahar, sürüklüyor yaprakları
albümlerde sararmış bozukdüzen fotoğraflar
her gülüş çamur sıçratıyor gökyüzüme
göçebe yüreğim eğlenirken göçer sevdalarla
dayanamıyorum her lodosta çekip gitmene
ölüp türkülere ihanet ediyor aşıklar
ötekent heveslisi sözüme yaslı kuşlar kulak veriyor

Söylemez gerçeğini gömer su kuytularına nergis
kimseler görünmez, yollarım yoksul bir nefes
köhnemiş evlerin yalnızlık sancısı bu ayrılık
kollarında bir yorgunluk demeti ellerim
sularım donar, dünyayı görmez olur gözlerim
haykırır yaşamım, şiirim yaşama özne
çekip giden her sevgili yıkılan bir tarih
devrilen bir çağı saklayamam yüzünden
ince kanar fark edilmez akan ırmak
günbatımı renkleri çiçek verir yüreğimde.

bir anka, ağlaması ölmeye benzer

Menekşelerle örtmüşler
suların donduğu yerde ölümü
bakışlarından çarmıha gerili o kıyıda
küf kokularında kentin silueti

Güncesini dağılan saçlarıyla yazıyor ayrılığın
aşktan da yenik ölmeye kadar günlerden
ara sokak afişlerinde kirletiliyor dünyası
kilometresiz yürüyor yolları aşkevinden

Üstünden atamaz çılgılığını kaçınıcı gitmekteki o direnç
sesine kilitlenmiş umut savurur küllerini
terk edilmiş evler, ıssızlık bu yangın yeri

Sen sus ki güller kanatsın sesini
kaynadıkça cadı kazanı *Macbeth*
kirleniyorum durmadan umutsuza
kanla boyuyorum gülleri siyaha

Tarih yanılgıya düştü, gözlerim uçurumlara
silahsızım yüreğimden bu kör vurulmaya
hüma çırpıntısı üstüme devirdiğin günler
sağanaklardan geçip umuda çıraklık eder
gezinir dört bucağında kalbinin
geceyi gözleyen gölgen

Bir anka ağlaması ölmeye benzer.

küskün

Bir yüreğin varoşlarına tırmandım dün gece
huysuzdu gecenin yıldızları örtemedim üstüme
teneke damlara düşen her damlada cız ettim
paslı sular içirttim çölden başka yer bilmeze
köpekler havlarken üstüme ürkmedim ve üşümedim

Çiçeğimi solgun bir açelyadan seçtim
aşk hüzündür
sesimi küstürdüm zamana, yaralarım işlemesin
günahlarımı küfre döndürdüm
inkârıym yaşamın öbür yüzünün

Sütseyen bir çocuk hevesini taşıdım dudaklarıma
uyusa da büyüyemez büyürse de uyanmasız uykular
bir bir devrilen günler tarihe konulan ambargo
sular gözlerimin kıyısına vurur
çığlığımda boğulmaya susarım

Kuyulara attığım tenlerine yazılmış muska
mersiyeler düzdüm intiharına karanlıklar
dar mekânlara sığdırılmış
geniş zaman hikâyeleri
asık suratlara kekremsi gülümser
umudu yolculuklara hapsettim.

aşk biter

Tutkuyla alışkı arası bir sarkaç yürek,
giderken hüznü can yoldaşı
ceylan ürkmesine benzer
bulut kokar, yorgun düşer uçmaktan
yarası alevlenmiş fırtına kuşu göğü deler

Kurak iklimlere düşen yağmur damlasının
bir blues yırtığı, gecede sesi
gözlerde buluşması nevroitik bir isyanın
üşüten bir yalnızlık aşkların eskitilmesi

Kanayan yerlerinden zehir açan çiçeklerle,
uzak kentlerin görüntüsüyle susar yüzler
gidebilir belki insan ardına bakmadan
umarsızlıkla bir akşamın kıyısına sessiz
dudakları şarkı söylemeden
gözler Zühre'siz
aşk
boğazlanan bir kuğunun boynuyla taşır intiharı

Gün ışıksız zamanların öfkesidir
gecelemin yarım kalmış düşleri
yarım bırakılmış aşklar
kısa ömürlü çiçekler gibi
gecikmişliğin telaşı sarar
ürkek güvercin gözleri

Özgürlüğü bilmez sevişirken
ateşböceklerinden güneş toplamak,
kor karanlıkta yaşamak
yakar elleri.

sevdakarasından duraksız yolculuklar

Kısık bir ney sesinde ürkekliğini gezdiren yolcu,
yalnızlık alıp başını gidince
sen bırakma ellerimi.
kuyulara sesim düştü
kırıldı hep yüzlerim
duygularım çarptı alnaçlarına
üşüdü kimsesizliğim
nefti bir kadife hoyratlığı bakışın
kendine ihtilal
ağladığına ağlıyorum
gözyaşım çatlatıyor toprağı

Ölüm çekimli bir yol, tutkuyla atbaşı gidilen
hüznümü dindirmez, çoğaltır bir gülün açarken kanaması
tekrarlanan aşkların uzağına koydum aşkımı yarım kalan
döndükçe genişleyen dünya kıraçlığın sarışını
sen, içimin çağlayanı akıp duran denizsizim
acıtan kırmızı akıyor, yanlışa düştüğümüz her kavşaktan

Kehanetini okuyorum süzülürken gölgen ellerimden
kokun eskitemediğim leylak dökümü
özlediğim mora çalışıyor
İsalık bir izle suretim çizilmiş kanatan mürekkepten
korkulara eşik atlatıp sana geliyorum
ses olmaya
seni unutmamaya yatacağım düşsüz uykulara yarın

Bir karabasan karası çalmak isterlerken yüzüme
yüreklerinden gözlerine kör olmuşlardı
sabah kadar beyaz
istenmeyen ayrılıklar dolaşırken diline
sesinde zülfüyar
aramızda Zülfikâr
kan akar
acıyı keser kökünden
tenin tene sürmesi
kor rüzgârda alevlenir sevi.

bir gün daha

Güz solgunu bir gün eskisi beni çağıran
sesine gizlediğin beyaz baharlara bıraktığın
gölgesine demir atar söyleyemediğin sözlerin
aykırı bir yol
dönemediğin her kavşakta tutar elimden

Yüreğinin sürgünü kaybolur bakışlarımda
sığınağı boşluk olabilir yanlış adrestekinin
fastfood tatsızlığı bu yüzyıl aşklarından
bütün soytarılar dolunaya asar kendini

Genişleyen halkasıyım suya atılan acıların
gökyüzü alaborası kuş ıǵlıkları
sorulara bir ünlemim çoktandır
yanıtlar boynuma asılı soru işareti

Sen, ey leylak döküğü leyli gece
doğru zamanlara bir tansığım
bekliyorum bir sevda bükünde
gül kanatan kanatları aşkın
döner durur başım

Sırlarını yankılat sessizliğin gürültüsü
üstüme yürüyen erguvan an
sularda iz bu gülümseyiş

Bir tufan ortasında yolsuz kalmış gül bitiğı,
bir gün daha devrildi yangınevlerinden
akşam rengidir gözlerim zamanım kahverengi.

korgün

Saçlarına leylak gülücükler tak
kirpiklerini döken ağaçlar,
beklenmedik bir sonbahar yıkımındalar
uyanmaya,
en çok uçmaya korkan bir gece kuşu
kendi ninnisini söyler zamana

Bir kalp ki camdan su gibi saydam
varsın kırılsın
kan tutmuyor artık onu
içi kan revan
iharetleri taşıyamaz bir kuğu
boyunu ipince
kutsal bildiği yollar çıkmaza düştükçe
aşk masallarında bir derviş şeyhini arıyor

Kendini eskittiğın küflü odaları yak
hükmü yok ayrılıkta söylenen şarkının
yüreğine oylar işle örümcek ağlarından
dağlara bahar yağmurlar gibi yağıyor
denizlerin sabah gülüşü gözlerin
su akışı bir ezgiyle sokaklarını gezer
unutulmuş bir kavganın içine yuvarlanırken
bitik bir aşkı saklayamaz yüzünden
yordamsız acemi

Nehirlerde gölgeni seyretmekten vazgeç
ellerinde gökyüzünün kokusu
kendine güneşsin sen.

yaşamınıza dağ çiçeği bir hüznün

Yalnızlığın tomurcukları
hepinizi sevdim
güneşe döndüm yüzümü
ateşe yürüdüm
sahi, ben sizi ilk nerde gördüm de sevdim
sual olunmaz mı böylesi hallerin gidişatı
kimliğimi soranlara rehin verdim

Uzun gecelerine gözlerimin düş ekdim
ağan yıldız şimdi onların yürekleri
yolculukları şarkılarımda söyledim
yürekevine musallat bir katarakt
terk ediliş vakitlerine çoğaldı sevgim

Dondu magma
gözlerim yakut, yüreğim lâl
dünyayı sardı yenilginin kıvıl kızıl ateşi
düşlerimi toprağa gömdüm
dağa yasladım sırtımı tutup nefesimi
ne fark eder şimdi sen de terk etsen
yoruldum,
çürüdü siyaha doğru güllerim

Deniz diplerinde soluksuz kalan karabatak
öğrendim, kanatlarımda dünyayı taşımayı
her çırpınıştta bir yüz çizdim gecenize gizliden
hoyratlığınızdan utandım sevişme vakitlerindeki
insanın hamuru, mayan bozuldu
aslıma dönmeyi hiç istemedim
çamurun simyasına yenildim

Döndüm karanlığına bahar görmemiş insanların
yine de yalnızlığın tomurcukları
hepinizi sevdim
okyanus diplerinde patlayan yanardağ
gidişin dönüş sancısını içinde taşır
yaşama bir dağ çiçeği hüznü olmaya geldim.

yarındır yalansız yolculuklar

Gölgesi vurmuş tomurcuğa
merhabadaki ürkekliğin
kördaşalı ortasında kendini saklaman boşuna
rind yürüyüşlü bir yolculuk,
sonsuzluk noktasından nereye?
sevgilinin su elleri dokunsun ister yaraların,
kül gecede yalnızlık ağıtı bir ay ışığı yolunu bekler

Saltanatı son bulur umut gecikmelerinin
seferler ister koyuna sığındığın deniz
pupa yelken süzülür rüzgâra dönük yüzü
kilitlenir dilleri, acılar geçmez imbiğinden
yağmur gözünde bulutlar
aşk medceziri

Sesimi ebabillere satsam da
bir şey gelmez ellerinden
sudöküğü yollar çizildikçe uzar haritam
en saydamım aşkımın sıratında
suratı ölüme dönük yaşamın en ortasında
yırtar akşamını dalar içeri bir akşamsefası

Yolculuklara ve geceye saklar kendini
saçlarında buğusu tüter yüz yıl aşkın
tüm kapıların kimsesizliğe dönük yüzleri
gündüzün çıraklığını yapar yalanlara
iyidir, karanlık olması gecelerin
durgun suya düşen nilüfer yağmurları
geceyi aydınlatır dudaklarının dönemeci
hüzün döküğü ağaçlar ağlıyor
bulamıyorum bir tek yaprak gölgesi

Gidenlerin ardından değil, yalnızca senin
nergislerin izi kaldı söz aralarına gizlediğin
ertelenmez geliřinde akşamın hüznün renkleri
toprağa yatırdım yarını, iniyor içimin kepenkleri.

gündökümü

Hüzün zamanları kan ter başlanan yolculuklar
gözyaşı tutulmasında damlalar ağladığından
intiharlar çoğaltırken yitikler
gökyüzünde su olmaya yalnızlık saydam

Masal çağına bir anka olmalı aşk zümrüdü
kaybettiklerimizin sahibi kırık kalp tacirleri
müjdecî kuşları çok oldu gideli yürekevimizin
kıta aşırı deniz diplerine gömüldü dost gülüşleri

Kirpiğin uzununa astım sırdaş günlerimi
baharın acıtan elleri gözlerime doldu ekim
buruk bakışlarımda dolaşıyor ezgisi eskinin
yasadışı bir mevsimdeyim beşinci dedikleri

Bir sarılmalık sevgilere bağlanır kolayından
kimliksiz dolanır gözleri yok heykel kızlar
aşk gittikçe uzaklaşır Kaf'ın da ötesine
sesleri duyulmaz
geceye yolcu çıkartır alacakaranlık

Defter aralarında kurutulmuş çiçeklerle konuş
anısı olmayan hiç yaşamamış sayılır
bir cenin duyarlılığıdır dostluklar gecikmelerde ölür
yüreğin tutuşur bir gün yalnızlık geldiğinde ansızın.

gözlerim gölgesi aşkın

Bir gölgeden geçerim
akrebin yelkovana yenik düştüğü zamanlar
sarı sağanak mimozalar
hiç konuşmam
bir ayna kırılır içimde
bir kent düşer kan revan
çiçekdürbünüm gözlerim
paramparçayım

Karanlık vadisinde yüzünün
eksildikçe korunmasız
sesim kimseyle elimsende oynamıyor artık
bin kollu bir ejder
kederimle yollarında kaybolurum

Umutlarımı suya gömerim
ebabil kanatlarıyla dünyayı dolaşır aşk
hüzün dolu odalarım
duvarlarına ayna gezdirdiğim günler
numarası yanlış okunan otobüsler
usulca yanımızdan hayat geçti

Barikatlar
yüreksiz yüreklerimiz
yıldızlar soğuk
solar yüzüm
nefessizim
umut...
ama
unut.

yangı

Yangınlardan kaçman zayıf bir ihtimal
kendi ateşinde kavrulur semender
karayel savurur küllerini
ufuk çizgisinde gözler düşlerle kesişir
en hüznü hüzniyet tarihinin
uzak gözlerin kesiştiği yer

Ağladıklarında dünya ayaklar altında
savruk gülüşleri duvar resmi
yüreklere mülteci aşklar bırakıp
şirlerini içerler ve çekip giderler
en baş edilmez duyarlıkları ayaklandırır
dönüşsüz yollar, uçurum dergâhları

Güldalgınlığı solgun bahardırlar
dudaklarından dökülen hevesli yürek
sevişmek kavruk bir iz tenlere
kuşkanadı dokunuşların serserisidirler
dünyanın en uzun nehrine bırakılan
bir kor gerçeğini arar

Çırılçıplak bir karanlığa yuvarlanırlarken
farkında değil dünya
bu serencam bir gün bitecek
yalnız gülüşleri kalacak bulutlanan gökyüzlerde
en uzun susuşlarda,
yokbirdenizde sözcükler
aşk sığmıyor düşle gerçek arasında o yere

Yolyorgunu sevdalarla yanlışıyla uzuyor akşam
katran basıyor yaralara
ölümüne yaşarken içilen zaman
düştutsakları intihara yol alıyor
suyun en derin sesindeki gökyüzü
geri dön gerçeğine.

aşkların eskitilmiş tarihinden

Yatsam çıplaklığınla yanına
çeliğin ateşe dokunduğu an
sudaki nilüfer

İçime girsen, benim olsan
sonra seni giyinsem
uçurumdaki uyku

Hayaletlerin camgözlerinden
korumayı bilmedi ellerin beni
kuytadaki korku

Kederimle boşalıp
doruklarından düşüyorum
düşüyorum
                  düşüyor
                  düş...

Düşlerim
umutların çıkmadığı bir yangın merdiven
karabüyü şenlikleri kurbanı
gittikçe sonsuza büyüyor
büyüyor
büyü...

Boğazıma eski aşkların suçluluğu batıyor
sözümde cam kırıkları
sığ denizlerin balıklarından öğrenmiş yüzmeyi
rüzgârdaki susku

Uyusam, boğulsam
Uzansam, yanına bir cenin
ateşteki yalnız
uzayan ağzınla öpsen sen
en ulaşılmaz yerlerimi
gökkuşağına siyahı bulaştıran
büyücünün ellerinde
kaybolan yüzümden beni öpsen
öpsen
öp...

Yüreğin olsam
ağzımdan taşsan sonra.

hüznün gölgesi

Çelik çomak oynar çocuklar bakışlarımda
öyle hınzır ve hazır
yanı sıra yeni hüznler
akşamüstü erguvanları boy atar

Balkıyan bir ses olur kirpiklerimin tuzu
uzak denizleri özler aşk
kapım kimsesiz sokaklarım dilsiz
ayrılık dönüş yollarının tutsağı
kırılğan bir yasemin kokusu

Uzayan saçlarıma tırmanır acılar
kardelenim bir başka zamana erteler kendini
bir başka bahara doğmaya ölür sevdam

Bir korsan
tek göz, takma bacak
korkum yağma ve istila
nereye gitsem bu benim
zenci bir şarkı gibi sancır içim
hiçbir kalıba dökülemez yüreğim
yaralarım kabuk bağlar da
yangınlarından kurtulur mu bir gün?

Suların beni de alsın mavi
derin düşlerin uykusuna yatayım
sabah gibi özlediğim sevgili
öp de
öleyim.

aşka göçebe

Elmanın yasaklandığı o kentten geliyorsun
zehir zemberek bir tat bıraksın sevişmen
kızgın aşk mazgallarında yürürken
sesin bedenimde bin yılan dolanması
kendini dağlıyor bilerek ve isteyerek
ölümü bile gülümsetiyor bu çocuk
unutuyorsun

Uzak duruşunla öyle yakinken gökyüzüm olmaya
aşka yeni anlamlar yükleyerek kaçırıyorsun
yine de kanıyoruz hep bir şeyler eksik
gözlerimiz kapalı aynalardan korkuyoruz
bundan teninin tenimde parçalanması
kimsesiz bir denizfeneri oysa yüreğim
boynu aşka uzayan bir kırılğan

Aslında aynı yalnızlığın hikâyecisi bütün şairler
yenilginin akıttığı ırmaklarla anlatırlar dünyanın tarihini

O an papatyalar düşer aklıma
giderim.

kuşkonmaz

*Hep bir kuş mu beklediniz size aşk getirecek
ama uzatsa biri gagasını korkar küserdiniz*

Gezenler dolaşan bir martı mıydı ruhum
ara sokak esrimeleri gibi hayret verici
düşteki gerçek bu benim sevmelerim
gerçeği düş yaparken içimdeki şeytan
ben *Faust*'um diyen bir sevgiliye
nasıl anlatılabilir *şeytan benim*

Sorularınızla bakabilseydiniz zamanın aynasına
incinirdiniz belki, dökülürdü çiçekleriniz
kış ortasında bir bahar dalı
kaçmazdınız bu kadar çok ama
gemilerinizi ateşe verebilirdiniz
denizlere dağ olurdunuz
mesela

Baktıkça aynanıza ruhum size yabancı
siz hep bir kuşu mu beklerdiniz
kuşkonmaz, derlerdi adınıza
yalan an'larınızla girdiniz hayatıma
devamsızlıktan kalanların yoklama telaşıyla
yüzümde haritası kayıp adreslerinizin
görebilirseniz bakın o ılık üçüncü gözüm

Ben bir düşü aldım da koynuma
onunla seviştim geceler boyu
aşkı içimle sardım
ve düştüm yollara
bir kördüğüm, bir yanlış hatta yalnızım
yine de kuşlar konuyor dallarıma
inatla.

mayıs sürgünü

Yürüyorum yüzüm dağlara çarpıyor
dağların ardı uçurum
kabardı mı yürek mayası
bekletmeye gelmez yoğrulmalı sevda
demir tavında dövülmezse örseleniyor
yetmez mi gülleri boğduğumuz mor akşamlara

Bedenimi hiçbir acı kanatamaz artık
şahmeran elinden içtim nisan suyunu
karanlıklar çoğaltıyor ayak seslerin
beni terk ettikçe büyüyor yaran

Daha sıkı tutmalısın ellerimi
mevziler düştükçe birer birer
tutuşmalı ellerimiz gözlerimiz
yürekleri onların mangaldaki kül nasılsa
kızgın lâl dökülsün dudaklarımdan güller gibi

Çünkü insanları kentimin göçtedir
hayat geri çekiliyor okyanuslarda
tuz kan ve acının imgesidir
kiminde gözyaşı
son buyruk
çocukların sorusuz büyümesinden yana

Sevgiler gizli sürdürülmeli
yasal ilişkiler yasa koyucudur biraz da
kurutulmuş çiçeklere dokunmak yasak
seyredilmek içindirler
kokusuz ve kimliksiz

Domur domur mor salkımlar
mayıs gözler bırakır deniz'e
dünyaya sürgün bir şaka gibi ölür
kararır akşamüstü gibi umut sürgünleri
mayısta hiç düşünülmez oysa ölüm.

Haydi, gidin artık düş eskisi bu kentten
yolculuklar sarar ihanetlerin açtığı yaraları
acıdan öldükçe acıyla dirilir yolcular
uzadıkça ağrıtan bir yerleri
gidildikçe ağrısı artan
bir tefekkür sağanağıdır yollar

Kuşatılmış yaşamlarımız
gündönümleri uçurum ağzında
yenilgi sızıyor gündüzüme
neye yarar yolcusuz yollar
kansız darbelerin büyüttiği çocuk
yaşadım saymıyor kanaya kanaya

Çınarlar yeşermiyor artık ölülerimiz kadar sessiz
dehlizlerde sakladığım sesim yeraltı nehrim
sustuklarıma sayılsın bu sıtma görmemiş çığ
yolculuklar doğuracak bu çığlık
geceye kılavuz yanıyor pervane
bırakıyor sorularını geceye

Gündüzü geceye katıp çıktık yola
gülü dikeniyile sevdi çünkü bülbül
aşka hem göçebeyim hem yanıyorum ateşlerde
çığlığım düştüğü yere kor

Yorgun serüvenlerin çıkmaz sokağı
uyur da uyanmaz dünyayı dolaşan gölgen
pusuya düşer de yürek gözün aymaz
deccal'in oğludur yolları bekleyen

Bütün sırları dökülür aynaların
maskeler erir
suratsız kalır gölgeler
söz en büyük simya yolları kesiştiren
tarih dondurulmuştur en karanlık çağında
her gün yeniden yazılsın ister.

kirli elleriyle zaman

Dağlarla barıştım yanına geldim
gücünü sınadım ve sığındım koyaklarına
gördüm yaralıydı cerenlerin
bakışları hüznü kehribarlaştıran aslan
uçmayı unutmuş bir anka
yaralıydı
yazılan tarihimizden çok önce
yankımıyordu burada uçurumlar
sonsuz bir iç çekiş sulara ölüm
çiçeksiz gülüşleriyle göründü melekler gözümüze

Zakkum denizlerin ötesinde
yılan cinayetlerinden sanık meduza
bir savaşı bekletiyor kendini doruklar
senin kadar yaralıyım yurdum
bu hüzne dayanılmaz yürekler çatlar
tarihi neden küstürdü gözlerin
sandın ki kan aktıkça diner öfkesi
sularım kurudu çakıllarım yosunsuz
doğarsa bağışlamayacak çocuğum beni

Dağlarla barıştım ve yanına geldim
kurtaramadım kendimi yalnızlıktan
dünyaya yorgun bir gülüşüm
kanadı kırık
aşk uçurum kenarında yürütür beni
ihanete sabitlenmiş bir çağ
ihanet gülün dikensiz olması aslında

Firari yıldızlar uyandırır uykumdan bazen
vazgeçemediğim bir dünyanın artıklarıyla
kirli elleriyle okşuyor yüzümü zaman.

düşbozumu

Denizim ol çağır yanına
kurtar bu kent kavgalarından beni
hüzünlerden bumburuşuk yürek
çıgıllıklarım kime duyuracak kendini
kimse bilmeyecek durmadan kanıyorum
üşüyen düşlerimi kasımpatlarıyla örtüyorum

Zaman izini bırakarak geçiyor üstümüzden
yoksulluğumuzun sokaklarında
gündüzü kör etmişler
karanlığım şimdiki zamandır
yalandan bir samanyolu yaşamı aşındırır sevgililer
dikenini içine batıran bir gülüm artık
geçici bir özlem yeşil bir kuytu içimde ölüm

Hep uzakların peşinde
efsunlu bir aşkla taşınabilir dünya
yorulurum sen de yoksun üstelik
yaşam geç bir yaza saklıyor her şeyi
oyun bitince oyuncular çıplak
kösnül bir dili konuşuruz kılcal bir köprüde
Shakespeare'den bu yana en kanlı final
perdeyi celladım sevgilim indirmeli.

dönemeç

Dönemeçler uçurum ağzı
dönmesin diye yolcular
ya da hiçbir yere gidilmesin
bir suret görmesin
utancından çatlıyor aynalar
her gün bir yerlerde öldürülürken birileri
zaman aşınmıyor, aşındırıyor yürekleri
tarih susuyor zaman sorgulandıkça
lanetlenmişlerin işkencesi
sorgu
sor
sorma zamanıdır

Dönme yolların uzasın
dön, dersem boynum denize uzasın
hayata hazırlıksız yakalanan ölülerimiz
gül,
yüzüne gül ilıştirmek isterdim ülkemin
araf,
cehenneminde kavrulacağımı bileyim
cennetine bırakayım ya da kendimi
hiçbir yer kabul etmiyor
beyazım çürüdü kirlettiniz beni
gizlimde hep o şiir
çalarsanız ölürüm
susarım
iklimsiz bir dünya düşünün

Gönülsüzlerin adam öldürmesi
ne büyük işkencedir ölene
celladını sevmesi bir ölünün
çıldırma anıdır cellat için
sayrılık ayrılıkla uyaklı
dilimde *Celladıma Gülümserken*¹
kalabalık redif olur cenaze törenlerine
yörük yüreğini
bir kardelene taşıyan dostuma üzülürüm

---

1 İsmet Özel, *Celladıma Gülümserken*, İmge Yayınları, 1984.

Ölüm bize uzaksa onu nasıl süsleriz
ne öyküler kurarız Kassandra çaresizliği
yüksek sesle konuşun,
bakabilerseniz bakın aynalara
sözlerim en çok bir jilet yarası olabilir
çağ bezirganlara satarken kendini
sakladığınız duyguların orospusu bir azizeyim

Savrulun, sav sözleriyle yalnız
yorgunluk ekleyenler günlerimize
kimi zaman haklıdır
zafersiz ve taçsız kutsanırsa savaş
sular serpilsin diye tarihin yüreğine
çatlamasın diye aynası
utancın yok olsun diye adı
gül kokulu kan damlalarıyla
kutsanmaya hazır mısın ülkem.

Kim çıkaracak bu beyaz koridordan beni?
donmuş bir bakışım zamanın avuçlarında
bakışimsız aynalarda hayatım paramparça,
gittikçe uzun, beyaz; giderek bembeyaz
o dar kapıdan geçebilmek için eriyorum

EVEREŞT

www.everestyayinlari.com

[f/everestyayinlari](https://www.facebook.com/everestyayinlari)

[t/everestkitap](https://www.twitter.com/everestkitap)

[@everestyayinlari](https://www.instagram.com/everestyayinlari)

